

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vseslovenski shod v Ljubljani.

Zadnjič smo s tega velevažnega shoda objavili samo resolucije o zahtevah štajarskih Slovencev, o sedanjem političnem položaju in o jezikovnem vprašanju; danes pa moramo objaviti pozdrav češkega poslanca dr. Stranskega in pa važne resolucije o narodni avtonomiji ter narodnem gospodarstvu, katere je izborno utemeljeval g. Fr. Povše, čegar govor prej ko slej priobčimo. Govor dr. Stranskega je izredno znamenit, ker nam v najlepši luči kaže solidarnost, ukupnost češkega in slovenskega naroda. Dr. Stransky je tako-le govoril:

»Vseslovenski zbor! Parlamentarna komisija čeških poslancev me je poslala sém, da najsrčneje pozdravim v njihovem in v imenu vsega češkega naroda vseslovenski shod.

Izrazujoč shodu te bratske pozdrave, želim najsrčneje, da bi ta shod imel popolen uspeh in donesel slovenskemu narodu, ki je v slastih in strastih vedno stal trdno ob strani našega naroda, oni prospéh in blagoslov, kateri pričakuje od današnjega shoda svojih zaupnih mož. Gospodje! Smatrajte moje potovanje v vašo prestolnico in mojo navzočnost v vaši sredi za dokaz živega zanimanja, s katerim sledé moji tovariši in ves češki narod vašim naporom in bojem in vašemu napredku. Sprejmite v tem slovesnem trenutku iz mojih ust zagotovljenje prisrčne in nerazrušljive solidarnosti, skupnosti in prave slovanske vzajemnosti, s katero hoče in bode ves češki narod vedno in vedno skupno z bojevnikmi slovenskega naroda gojil solidarnost in skupnost, ki je zmagovito pretrajala koalicijo in je neodvisna od slučajne konstelacije v parlamentu ter ima le jedno podlago, jedno geslo: Slovanska ljubezen. Bratje Slovenci! Današnji vaš narodni shod bodi dan ustanovitve zveze slovanske proti nemški »Gemeinbürgschaft«, proglašeni v Celovcu. Da, združimo se tudi mi Slovani, a ne proti Nemcem in njih pravicam, nego le da priborimo ravnopravnost, ne k napadu, nego le v obrambo. Nemška »Gemeinbürgschaft« nas hoče tlačiti in nadaljevati staro brezpravnost, naša zveza bodi le v pridobitev naših pravic, a ne v tlačenje drugih. Mi smo se združili. Roko v roki stoji Čeh, Poljak, Slovenec, Rus in Hrvat in ž njimi Rumun in Nemeč, ki sta pravična. Vsi Slovani so danes v jednem taboru, in minola je doba, ko je Slovan stal proti Slovanu v dunajskem parlamentu. Tam se bodemo skupno borili za naše in vaše pravice, svobodo, obstanek in bodočnost. Naši skupni neprijatelji pravijo o Slovencih, da delajo isto, kakor Čehi; res je, naša pota, naši cilji so jednaki. Kakor mi, tudi vi niste ravnopravni v svoji lastni domovini. Kakor mi Prago, tako imate vi Ljubljano za svoje narodno in kulturno središče. Kakor mi na Moravskem in Šleskem, se borite vi za enakopravnost slo-

venskega naroda na Štajarskem, Koroškem in Primorskem. Kakor mi, ste vi jeden narod pod jedno zastavo z jednim geslom in programom, ne glede na deželne meje, ampak, kakor je dobro napisal vaš »Slov. Gospodar«: Vi vsi ste jedna velika družina, tistega rodu, tiste krvi, med seboj bratje in sestre, imajoči jeden dom, bivajoči pod jedno streho, pod katero ste gospodariji vi in nikdo drug.

Kakor pri nas, tako so tudi med vami, med buditelji bili duhovniki, katerim bodi hvala. Videč vas tako združene in složne, tako odločne le »recta tueri«, zahtevati le svoje, tuje pa pustiti, se raduje ves češki narod in vam pošilja po meni iz globočine duše željo, da skoraj napoči doba, katero je v duhu videl in pre-rokoval vaš prvi pesnik Prešern: »Vremena bodo se Slovincem razjasnila«. Slovenskemu narodu in njega lepši bodočnosti: Na zdar! Živio!« —

Deželni in državni poslanec Fr. Povše pa je kot zadnji govornik razpravljal o narodni avtonomiji in o strokovnih zadrugah in v tem smislu predlagal dve resoluciji, namreč: I. Vseslovenski in istersko-hrvaški shod pripoznava za rešitev naše narodnosti kot najsigurnejše sredstvo narodno avtonomijo; zato zahteva, da vlada predloži v državnem zboru zakon, ki podeli vsem narodom narodno avtonomijo in omogoči ustanovitev posebnih narodnih in kulturnih zastopov za vsako narodnost, ki imajo v vseh svojih narodnostnih in jezikovnih potrebah samostalno razsojevati in sklepati.

II. a) Vseslovenski in istersko-hrvaški shod priznava kot nujno potrebo, da se delujoči stanovi našega naroda organizujejo v posamezne strokovne zadruge, v katerih bodo sami o svojih potrebah in namenih odločevali.

Zato pozdravlja shod predlog kmetijskega ministertva, po katerem se imajo osnovati kmetijske zadruge. Priporoča in nalaga svojim poslancem, da skrbé za to, da se v vseh pokrajinah, koder bivajo slovenski in hrvaški kmetovalci, osnujejo za nje, po vzgledu zadrug na Češkem in Tirolskem, posebne, neodvisne in samostalne kmetijske zadruge.

b) Zahteva se, da se po vseh pokrajinah osnujejo kmetijske in obrtne šole s slovenskim, oziroma hrvaškim podučnim jezikom; prav tako naj vlada ustanovi za naš narod trgovinsko učilišče.

c) Vseslovenski in istersko-hrvaški shod zahteva od vlade izdatne podpore v svrhu pospešitve in zboljšanja poljedelstva, osobito vinogradstva in živinoreje.

d) Da se delujočim našim stanovom, kmetijskim in obrtnim, pomore, snujejo naj se povsod posojilnice, deželni zastopi pa naj to podpirajo s podporami in posojili; prav tako naj skrbé za konvertovanje visoko-obrestnih dolgov v nižjeobrestne.

e) Vlada naj že skoro izroči drž. zboru že obljubljeni zakon o pristojbinah, po katerem se imajo pristojbine urediti, oziroma znižati osobito za manjša posestva pri podedovanju ali prevzetju od starišev.

f) Državno in deželno zakonodajstvo ozira naj se na potrebe delujočih stanov, zlasti kmeta, obrtnika in delavca, naj izdaje zakone, potrebne v obrambo in varstvo poštene produkcije.

g) Da se izboljša naše socialno stanje, da se ohrani in osiguri imetje naših stanov, pospešijo naj deželni zastopi raznovrstno zavarovanje in država naj se loti zavarovanja delavcev za čas onemoglosti in starosti.

h) Od vlade se zahteva, da izdatno podpira osobito malo obrt, da ta zmožna postane vstrajati v tekmovalstvu na domačem in svetovnem trgu. —

Te in sploh vse resolucije so bile sprejete soglasno in brez razpravljanja. Vsi govorniki so bili burno odobravljeni, in zahvaljevani za svojo izvrstno sestavljena poročila. Po dnevnem redu je zaključil shod predsednik dr. A. Gregorčič z nado, da bi bil isti Slovanom velike koristi. Dal ljubi Bog!

Volilski shod v Velenju.

(Konec.)

Razpravo o tako važni stvari, kakor so zadruge, katere bi popolno predrugačile stanje kmetov in meščanov, so preprečili ropotarji. Nehote se vpraša človek, ali ne služijo levičarji veletržcem, židom, najhujšim sovražnikom kmečkega stanu? Zadruge pomenijo za veletržce, žide njihov poraz. Ljudstvo okleni se misli o zadržah! Zahtevaj odločno, da se čim prej obravnava v zbornici o zadržah!

Veliko hrupa je povzročil tudi šolski predlog dr. Ebenhocha. Pa kdor trezno misli o njem, bo kmalu spoznal, da glavne misli v njem niso napačne. V vsakem okraju skoro so drugačne razmere. Velik je razloček med deželo in mestom. Na deželi so drugačne razmere, v mestu zopet drugačne. Do sedaj so imeli prvo besedo o šoli na Dunaju. Da se niso mogli ozirati na vse mogoče razmere v posameznih krajih, občinah, mestih v Avstriji, je umevno. Dajali so na Dunaju šolske postave, po katerih so se morali ravnati prebivalci cele Avstrije. Ali to je bilo ravno tako, kakor če bi čevljar naredil škornje za vsakega človeka po istem kopitu. Takemu početju bi se samo smejal pameten človek. Šolskim postavam pa, katere so tako kopito na šolskem polju, so se morali klanjati ljudje. Po mnenju dr. Ebenhocha naj bi se vravnala stvar pametneje. Posamezne dežele bodo lažje določile postavu, katera bi odgovarjala razmeram tiste dežele. Tako meni dr. Ebenhoch. Pa še lažje bi šlo, ki bi se dala beseda tudi posameznim krajem. Postave se ne dajejo, da bi bile v škodo ljudstvu, temuč da bi ljudstvo obvarovale škode. Da se ne bo zgodilo prvo, se je treba ozirati na vsak način na razmere ljudstva. Ta misel menda vendar ni napačna. Še jedna misel je v dr. Ebenhochovem predlogu. Ljudstvo po širni Avstriji je po svoji ogromni večini verno. Šola je tukaj, da spopolnjuje odgojo otrok. Ali kako bo spopolnjevala, ako ni na isti podlagi, na kateri sloni odgoja v domači hiši? Domača hiša je verna, šola je brezverna, to se pravi, podlaga šolski odgoji ni vera; to ne gre! Med domačo hišo in šolo je nasprotje. To se mora odstraniti s tem, da se postavi šolska odgoja na versko stališče. Je tudi pametna misel. Nikdo jej ne bo ugovarjal, kdor jo je pregledal.

Še drugih važnih predlogov bi bilo prišlo prav mnogo v pretresovanje. Gosp. poslanec Žičkar se je

potegoval zato, da bi se predrugačile postave o živinski zaprtiji. Radi vsake malenkosti pa se že prepoveduje trgovina. To je neznanska škoda za cele okraje. Take prepovedi bi morale ponehati.

Gosp. poslanec je naposled še tudi prav dobro pojasnil novo pridobninsko postavu ter opozoril poslušalce, da naj skrbijo, da se izvolijo v komisijo možje, kateri bodo ravnali po pameti.

Svoje priznanje so izrazili poslušalci nad govorom gosp. poslanca s prav krepkim »živio«, da se je daleč na okolu razlegalo.

Na prošnjo gosp. župnika Cizeja je gosp. poslanec še pridjal nekaj opazk o socialnem vprašanju. Tudi za te podatke so mu hvaležni poslušalci. Zdaj umevajo, kako nevarni sovražniki kmečkega ljudstva so prav za prav socialni demokratje.

Za gosp. Žičkarjem je poročal gosp. deželni poslanec Vošnjak. Tudi njegovo poročilo je zanimalo prav močno poslušalce. Tudi iz tega govora bodi navedenih nekaj mislij.

V deželnem odboru ni zagotovljeno Slovincem, da bi vedno imel v njem mesto jeden slovenski poslanec. Letos je prišel po naključju vanj gosp. Robič. Pa Slovenci nočemo čakati samo na naključje, temuč zahtevamo, da se postavno prisodi jedno mesto Slovincem v deželnem odboru. To so predložili slovenski poslanci v deželnem zboru. Do sedaj se še ni rešila stvar.

Dosti škode naredi kmetu divjačina. Pa kmet se ne sme braniti teh neljubih gostov. Postava mu prepoveduje. Zato je prav pametno bilo, da se je predložila sprememba lovske postave.

Dežela vzdržuje s prevelikimi stroški dvoje gospodarstev, da bi bili uzorec drugim. Pa do sedaj se je na teh tratilo in ne gospodarilo. To se naj odstrani. Sploh gospodarstvu nimata prav nikakega pomena za celo deželo. Letos se je zahtevalo v deželnem zboru, naj se še nadalje vzdržujeta gospodarstvi. Slovenski poslanci so glasovali proti. Je bilo gotovo tudi pametno.

»Südmarka« se je osnovala, da bi pokupovala slovenska posestva ter naseljevala na teh trde Nemce. Glavni namen tega društva je, preganjati Slovence raz njihovih posestev. To društvo je letos prosilo deželni odbor podpore. Da se mu ne bi dovolila, so napeli slovenski poslanci vse svoje moči. Pa ni bilo uspeha. Podpora se je dovolila. Tako se podpira z denarjem, katerega plačujejo tudi kmetje, seveda slovenski niso izvzeti, društvo, katero deluje proti kmečkemu stanu. Pa gospodje Nemci v svoji zaslepljenosti ne sprevidijo te krivice, odobravajo jo, ker je naperjena proti Slovincem.

To je nekaj podatkov iz govora deželnega gosp. poslanca. Sprejet je bil jako hvaležno, kar je kazalo, da volilci popolno zaupajo gosp. poslancu.

Cerkvene zadeve.

Sv. Jožef pri Mariboru.

(Zgodovinska črtica.)

Jugozapadno od Maribora, na desnem bregu de-roče Drave, stoji na vzvišeni, polotoku podobni planoti lična cerkev, posvečena v čast sv. Jožefu, — častiljiv spomenik bogoljubnosti nekdanjih Mariboržanov. Meščanom vedno ljuba in draga, bode ta cerkev brezdvomno v bodoče jim in okoličanom še bolj priljubljena, ker se je pri njej dne 12. septembra t. l. z veliko slovesnostjo ustanovila misijonska naselbina, ki naj vsled izrečne želje našega mil. nadpastirja nosi pomenljivo ime »Jezus-

Marija - Jožefova misijonska hiša«, od vlade dovoljena dne 8. junija t. l., cerkveno potrjena dne 10. istega meseca. In kakor izpod pečine, na kateri cerkev stoji, izvira močen vrelec bistre studenčnice utrujenim in žejnim v okrepčavo, jednako bode po delovanju gorečih misijonarjev tudi neusahljiv vir milosti božje, ki se je v cerkvi sv. Jožefa z omenjeno naselbino odprl, oživiljal in krepil kristjane ter širil dušni blagor na vse strani naše prelepe škofije. Zato pa bode tudi marsikdo, zadobivši pri Sv. Jožefu duhovno življenje, blagroval presrečni dan ustanovitve tamošnje misijonske naselbine ter se hvaležno spomnil ustanovnikov cerkve, dasi so mu po imenu neznani.

Kdo pa je ustanovil cerkev sv. Jožefa? Na to vprašanje naj odgovori nastopna črtica, katere namen je, podati spoštovanim čitateljem »Slov. Gospodarja« kratko zgodovino cerkve sv. Jožefa z životopisnimi drobtinicami njenih ustanovnikov in dobrotnikov. —

Sedanja cerkev sv. Jožefa ni prvotna, kajti že pred njeno zgradbo stala je ondi primeroma manjša cerkev, istotako sv. Jožefu posvečena. Ustanovnik prvotne cerkvice je bil mariborski župan in sodec Valentin pl. Bevorgo ali Wevorgo. To razvidimo iz listine z dne 17. junija 1684, s katero je papežev nuncij na Dunaju pooblastil lavantinskega knezoškofo Franca grofa Stadion, da sme cerkvico sv. Jožefa, katero je bil plemeniti gosp. Valentin Wevorgo iz Maribora nedavno postavil (»nuper constructam per nobilem D. Valentinum Wevorgo de Marburgo«) posvetiti.¹⁾

Valentin pl. Bevorgo je bil, kakor kaže njegovo ime, laški plemič, katerega grb je dičila bliščeča zvezda med dvema lilijama.²⁾

Do leta 1664. je živel s svojo soprogo Marijo Haid, s katero je bil dne 12. maja 1659 v Mariboru poročen³⁾, na Ptujski gori. Ondi je bil leta 1661. tudi župan. Tam mu je navedenega leta bil rojen tudi sin Valentin, ki je pozneje postal prvi beneficijant pri Sv. Jožefu.

Leta 1664. se je preselil v Maribor, kjer je njegova soproga po svojih stariših podedovala hišo in obširna zemljišča. Vrh tega je kupil okoli leta 1670. od Winterhofferjevih dedičev gradič Radvanj zunaj Maribora⁴⁾, ter je postal jeden izmed najpremožnejših mariborskih meščanov. V Mariboru je užival toliko spoštovanje in zaupanje, da so ga izvolili cerkvenim ključarjem, svetovalcem, leta 1671. pa celo županom. Slednjo častno službo je opravljal do 1676.⁵⁾

V Mariboru so mu bili krščeni sledeči otroci: dne 5. julija 1665 Janez Krst., 3. decembra 1666 Ana Barbara, 15. septembra 1668 Franc, 6. marcija 1671 Gregorij Friderik, 23. oktobra 1675 Marija Katarina.⁶⁾ Soproga Marija mu je umrla dne 9. avgusta 1678.⁷⁾ Njega pa je ugonobila najbrž kuga leta 1681. Njegovi dediči so prodali Radvanj koncem 17. veka Maksimilijanu grofu Gallerju.

Kedaj pa je Valentin pl. Bevorgo postavil cerkvico sv. Jožefa? Dr. G. R. Puff trdi v svoji knjigi »Marburg« (II., 153.), da se je to leta 1685. zgodilo, kar pa z ozirom na navedeno pooblastilo papeževega nuncija ne more biti resnično. Iz poročila hočkega nadžupnika Antona Feste z dne 14. januarja 1687 povzamemo, da je cerkvica takrat stala že blizu 12 let.⁸⁾ Po tem takem

¹⁾ J. Orožen, I., 574.

²⁾ Dr. G. R. Puff, Marburg, II., 150.

³⁾ „1659, die 12. Maii copulatus D. Valentinus de Wevorchio ex Monte Gratiarum . . cum virgine Maria Haidin, adstant. test. D. Joanne Thoma Niderl, p. t. Judice —“ (Poročna knjiga mariborska.)

⁴⁾ Sim. Povoden, — rokopis.

⁵⁾ Dr. G. R. Puff, Marburg, II., 148 in 150.

⁶⁾ Krstna knjiga mariborska. Oče je naveden kot »pro tempore syndicus Parochialis Eccl.«

⁷⁾ Mrtvaška knjiga mariborska.

⁸⁾ J. Orožen, I., 574.

je bila postavljena leta 1675., ko je pobožni cesar Leopold I. sv. Jožefa varha za vse avstrijske dežele izvolil.¹⁾

Tej prvotni cerkvi sv. Jožefa je papež Inocencij XI. dne 27. maja 1678 naklonil posebno milost s podelitvijo popolnega odpustka vsem, ki na god sv. Jožefa po prejetih zakramentih sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa cerkvico sv. Jožefa obiščejo in v njej pobožno molijo.²⁾ Omenjenega leta, dne 2. novembra pa je sporočil mariborski meščan Mihael Protman cerkvi sv. Jožefa 500 fl. za večno luč.³⁾ (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Domača zdravila za živino.

(Dalje.)

Strd, zmešana z čistim solitarjem, je zdravilo za davico pri konjih in vratno oteklino pri goveji živini. Vzame se $\frac{1}{4}$ kile strdi in 100 gramov solitarja, ter če je mazilo redko, se dodá še nekoliko moke, da postane gostejše. Tega zdravila se živini štirikrat na dan namaže na jezik, vselej za 30 gramov. Od zunaj pa se na oteklino vrata oriba mazilo od 8 gramov kafe, raztopljene v 100 gramov lanenega olja. Dobro je tudi, če je pri rokah, dodati 50 gramov salmijaka. Živina se mora jako varovati premrazenja in z mlačno vodo napajati.

Strd, katere se vzame 60 gramov in se primeša 15 gramov žveplovega cvetu in toliko drobno stolčenih omanovih korenin, je dobro zdravilo zoper garje pri ovcah. Četrtno tega zdravila se daje vsaki dan na leseni lopatici bolni ovci v gobec.

Strd, zmešana z olom ali pivom, je dobro zdravilo za kašelj pri ovcah. Vzame se žlica strdi in na pivu da ovci spiti, kar se po enkrat na dan nekaj časa ponavlja.

Trpentinovo olje je zdravilo zoper hromost v plečih in skrninsko topost pri konjih in govedih. Vzame se šest delov trpentinovca, jeden del lavorjevega olja, jeden del salmijakovca in jeden del kafe. Vse to se dobro premeša in s tem zdravilom se bolni del trupla vsaki dan dobro pomaže. Še boljše je, če se železo segreje in blizu drži, da se mazilo bolj v kožo in telo živine spravi. Volom, ki so v sklepkih hromi, to zdravilo tudi dobro dene.

Tobak je najboljši pomoček pregnati ovcam uši. Jeden del tobaka se skuha v 25 delih vode in v tej vodi se ovce kopljejo. Namoči naj se cela ovca v vodo, le samo glava ostane zunaj in to za blizu dve minuti. Potem se spusti ovca iz vode in trdno izžme voda iz volne. Ta pomoček je najboljši, pregnati ovcam uši, ker ne škoduje ovcam, mrčes pa gotovo zamori.

Vinski kamen, katerega se vzame za 15 gramov in ravno toliko solitarja, se svetuje kot zdravilo zoper krvomök pri ovcah. Četrtno tega zdravila v prah zmletega se enkrat potrese na vodo in ovci v gobec vlije. To se daje dvakrat na dan.

Voda, čvrsta in hladna, je sredstvo ohraniti živini zdravje. Ali voda je tudi izvrstno zdravilo za kopita konjem, ako so razpokale. Pripraviti se mora primerna posoda z čisto vodo, v kateri naj konj pogosto stoji, da se mu kopito razmehča in zaraste. Potem se naj še le zopet dá podkovati.

Železni opilki in tudi voda, v kateri se je železo ugašalo, to je dobro sredstvo zboljšati govedi kosti in zdravilo proti kostolomnici. Po slabi paši in kisli

¹⁾ Življenje svetnikov, I., 410.

²⁾ Dr. G. R. Puff, Marburg, II., 132 in Ign. Orožen, I., 36.

³⁾ Ign. Orožen, I., 36.

krmi živina dostikrat tako oslabi, da pri vstajanju in vleganju ji začnejo kosti pokati. Še prej nego se ji je zlomila kaka kost, naj se ji zboljša hrana z zrnjem, praženo moko in dobrim sladkim senom. Dalje ji je koristno dajati prahu od ugašenega apna ali krede, pepela ali tudi ogljija. Ako je želodec pokvarjen, da živina noče jesti, naj se ji daje pogosto soli, z encijanom, kolmežem in pelinom zmešane. Še boljši je prah iz hrastove skorje ali ježic in divjega kostanja, tako tudi je dober surovi galun. Za pijačo pa služi gori omenjena voda, v kateri se je železo ugašalo ali pa se je v njo železnih opilkov potrosilo.

Žganje in milo se hvali kot dobro zdravilo za ribanje oteklin pri konjih, katere izvirajo od padca in drugega poškodovanja. Ribati je treba po trikrat na dan in včasih zmivati otekline z mrzlo vodo.

Tudi se žganje priporoča kot zdravilo za bolečine na kopitu, katere izvirajo od slabega podkovanja. V luknjo od žeblja se vlije žganja, s predivom ali pávolo zatakne in noga s kravjekom namazana obveže. Če se je gnoj od rane zlo razširil, mora se dotični bolni del izrezati, potem z žganjem, kateremu se je nekaj trpentinovca primešalo, vsaki dan maže in skrbno obveže.

Žveplov cvet, kateremu se za 100 gramov dodá 120 gramov encijanovih korenin, ravno toliko koprovega semena in $\frac{1}{4}$ kile naribanega hrena, vse to je izvrstno zdravilo za kašelj pri goveji živini. Primešati se mora zraven toliko strdi, da postane zmes kakor močnik, katere se daje v jutru in zvečer za kurje jajce veliko živini.

(Konec prih.)

Žitne cene v Mariboru od dne 11. do 18. sept. po hektolitrih: Pšenica 8 fl. 80 kr., rž 5 fl. 80 kr., ječmen 4 fl. 50 kr., oves 3 fl. 20 kr., koruza 5 fl. 15 kr., proso 4 fl. 90 kr. in hajdina 5 fl. 50 kr.

Sejmovi. Dne 27. septembra v Svetincih. Dne 29. septembra v Gleinstetnu, na Pilštanju, v Vržeju, Marenbergu, Čmureku, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Sostanju in na Vranskem. Dne 30. septembra na Bregu pri Ptujju (za svinje).

Dopisi.

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Dva slavna dneva.) V naši fari sta dve šoli. Prva je takozvana slovenska, ki ima štiri učitelje; ta šola je naša stara, otroci se v njej učijo kakor zdrava pamet veleva, v slovenskem jeziku, učijo pa se od tretjega šolskega leta naprej, torej pet let, tudi nemški; gg. učitelji so jako pridni, vsi jih spoštujemo in smo jim hvaležni za njihov trud. Druga šola (naj ji bo to ime, ki pa ga ne zasluži) je ona nemškega šulvereina. To šolo nam je v občino spravil (Bog nas ga zopet reši) znani Pistor. V tej šoli otroci ne slišijo niti jedne slovenske besedice; otroci pa so Slovenci, namreč takih omahljivih starišev, ki so se od Pistorja dali ujeti. Otroci se ne naučijo nič in bodo nekdan še večje sirote, kakor so sedaj. Ta šola dela le prepir in nesrečo. In to šolo hoče nemški šulverein, ker nima več denarja, zvrniti na tistih pet občin, ki imajo itak svojo štirirazredno slovensko šolo. Pomaga mu Pistor, ki je župan šentiljske občine, potem pa okrajni in deželni šolski svet in vlada sploh. Po zakonu se ima povsod jeden šolski razred oziroma jednorazredna šola osnovati, kjer je skoz pet let povprek 40 za šolo godnih otrok; take šole pa imajo določiti tisti, ki šolo ohranjujejo. Zato je Pistor tuhtal tako-le: Najti se ima povprečno število tistih otrok, ki

so zadnjih pet let obiskovali nemško šolo, in najti se morajo tudi štiridesetih otrok stariši, ki bodo za te otroke zahtevali trdo nemški pouk. Nato pa je Pistor iskal pomoči pri šolski oblasti, ki mu jo je z veseljem ponudila ter ukazala učiteljem otroke prešteti, starišem pa priti zadnji četrtek in petek pred g. okrajnega glavarja, ki jih je poprašal, kakšno šolo da hočejo imeti. Prišel je starišem strah delat tudi neki g. Pressinger, ki ga je deželni odbor iz Gradca poslal sem dol. Pistor in njegov sluga pa sta teden poprej letala od hiše do hiše, pravila ljudem, kako veliki dobrotniki so Šentiljčanom nemški kapitalisti, ki so onim pokupili vinograde in nemško šolo podpirajo, ne da bi imeli za svoje otroke korist od nje, in njim obljubovala dobro južino. Gospod okrajni glavar je prišel in tudi mnogo starišev, do tri sto. To sta bila za našo faro imenitna dneva, kajti pokazalo se je, da se Sv. Ilj svoje stare časti, po kateri sluje daleč na okrog, živo zaveda. Le 35 starišev je našel Pistor, ki so izrekli, da so pripravljeni, otroke svoje dati mučiti, ki ne branijo, da bi njih otroci ostali dušne sirote, in ki se jim ni groza zdelo, otroke svoje vreči v prusko žrelo. Kako lepo pa so nastopali naši slovenski očetje, naše slovenske matere! Odgovarjali so v našem milem slovenskem jeziku tako odločno in nekako ponosno, da g. okrajni glavar drugi dan vprašanji ni več stavil nemški, ampak slovenski. Posebej omeniti nam je neko mater, ki je na vprašanje, hoče li svoje otroke dati v nemško ali slovensko šolo, ponosno in navdušeno rekla: »Vedno v slovensko!« Zlata mati, junaška žena! Mati Slovenija te je v zahvalo tisti hip pritisnila na svoje srce, dala ti ljubezni gorek poljub na čelo, in veselja so ji padale solze na tvojo glavo. Bog tebe in tvoje otročiče obvaruj in ti daj z njimi doživeti veliko veselja! Štirje šentiljski župani: g. Ign. Sparl, g. Anton Hauc, g. Franc Dorner in g. Iv. Černeč pa so v imenu svojih občin gosp. okrajnemu glavarju izjavili, da šulvereinske šole nočejo ter da si bodo z božjo pomočjo za svoje otroke sami skrbeli in sicer tako, kakor se jim zdi prav. To so močje! To je značaj! Sploh, moramo reči, 16. in 17. dan septembra sta zapisana v šentiljski fari v zlate knjige, kajti pokazalo se je, da ima tukaj čednost in zdrava pamet svoj dom. Oh Pistor, kako majhen si, če te gledamo pri tvojem vednem rovanju in primerjamo z našim značajnimi moži in ženami! Štetje otrok je pokazalo, da jih je zadnjih pet let hodilo v nemško šolo 34. S 35-imi stariši bil je Pistor zadovoljen, kajti ti imajo 40 otrok, ne pa s štetjem. Zato je zahteval, da se ima še enkrat šteti, in tako bo se seveda tudi zgodilo. Koliko skrbi za ljubo nemščino! Na Dunaju je pa prošnja za češko šolo podpisalo na stotine in stotine čeških starišev, v Trstu in v Gorici prošnja za slovensko šolo 1200, oziroma okoli 500 slovenskih starišev, in v kljub že leta in leta trajajočemu boju željenih šol vendar ne dobijo. Slovenski stariši, pomnite si to! No, kako pa je Pistor svojo obljubo držal? Pri Majheniču je bila tista južina in izpili so pre 3 sode piva in pojedli jedno svinjo. Dober tek!

Iz Celja. (Volitve v pridobninske komisije) v celjskem okraju. Volilni močje pridobninske družbe III. razreda za okrajno glavarstvo celjsko volijo dne 27. sept. tri člane in tri namestnike v pridobninsko komisijo, volilni močje IV. razreda pa dne 28. sept. štiri člane in štiri namestnike. Volitev se vrši v Celju. Vsak volilni moč mora ali osebnost priti na volišče, ali pa volilnemu komisarju za volitev v pridobninsko komisijo III. oziroma IV. razreda po pošti poslati svojo glasovnico. Z glasovnico se mora oddati tudi volilna izkaznica. Veljavne so samo tiste glasovnice, katere so volilni močje dobili od davčnega oblastva. Vsak volilec

mora svojo glasovnico lastnoročno podpisati. Kdor pošlje glasovnico po pošti, mora jo odposlati v takem času, da jo dobi volilni komisar, predno je volitev končana. — Za člane pridobinske komisije III. razreda se priporočajo gg.: Ferdinand Gologranc, zidarski mojster v Gaberju pri Celju, Ferdinand Roš, župan v Trbovljah, in Anton Svetina, c. kr. notar v Gornjem gradu, za namestnike pa gg.: Matija Kavčič, trgovec v Št. Jurju na južni železnici, Ivan Meke v laškem okraju in Karol Schwentner, trgovec na Vranskem. Za člane IV. pridobinske komisije pa se priporočajo gg. Hugo vitez Berks v Blagovni, dr. Anton Žizek, zdravnik v Vojniku, Anton Goričar, poštar v Mozirju, in Franc Adrinek, krčmar v Šmarijah, za namestnike pa gg. Josip Širca, župan v Žalcu, Franc Peklar v Dolu, Vinko Brižnik v Braslovčah in Franc Spende, krčmar v Gornjem gradu.

S Slatine. (Shod.) Dne 12. sept. stakliala drž. poslanca č. gg. dr. Gregorec in Žičkar shod k Sv. Križu poleg Slatine, ter poročala o splošnem političnem položaju in svojem delovanju v državni zbornici. Vkljub slabemu vremenu se je udeležilo obilno ljudstva tega shoda. Žal, da g. poslanca nista mogla navesti pozitivnih uspehov na korist svojim volilcem, čemur so krivi liberalni in nacijski Nemci in socijalni demokrati. Stavilo se je mnogo koristnih predlogov, tudi od vlade, a ostali so vsled znane obstrukcije — na papirju. Zato so z veliko ogorčenostjo zavračali poslušalci barbarsko-divje počenjanje obstrukcijnikov in povsem odobrvali postopanje državnoborske večine. Sklenile so se sledeče resolucije: Državnima gg. poslancema se izreče popolno zaupanje za njuno trudapolno delovanje in se prosi, da vstrajata, dokler dopuščajo razmere, v večini in delujeta, kakor do zdaj, za kmečki stan, posebno za kmečke zadruge. — Jezikovna naredba za češki narod se smatra kot popolnoma opravičena in pravična in se prosi enaka naredba za slovenski narod. — Počenjanje nemških kričačev in ropotačev v državni zbornici se obsoja in zavrača z vso odločnostjo. — S posebno navdušenostjo se je sprejel predlog g. dr. Gregoreca, s katerim se bo potegnil za naše ubožane vinogradnike. G. dr. Gregorec bo namreč predložil v državnem zboru, da naj vlada razdeli 12 milijonov med tiste vinogradnike, ki bodo obnovili svoje vinograde z ameriškimi trsovjem, ne da bi bilo treba povrniti ta denar. Spodnje-avstrijski vinogradniki dobivajo brez posebnih pisarij in potov iz državne in deželne blagajnice po 1 gld. 35 kr. za vsak štirjaški seženj novozasajenega vinograda. Kdor obnovi kos vinograda z ameriškimi trtami, dobi zato potrdilo od župana in uradnega nadzornika novih nasadov, na kar se mu brez ovir izplača pri davkarji naznačena svota. Kakor nemški, naj dobiva tudi slovenski kmet brezplačno podpore iz državnih in deželnih blagajnic; le tem potom mu bo mogoče obnoviti opustošene vinograde. Naši kmetje niti ne zahtevajo tako visokih podpor, zadovoljni so, če se jim izposluje le 50 kr. za štirjaški seženj. Dal Bog uspeh temu velevažnemu predlogu!

Od Sv. Tomaža. (Mladeničem.) V naši župniji se je pri letošnjih vojaških naborih potrdilo v vojake 26 fantov. Toliko jih že dolgo ni bilo. Vojaščina nalaga Slovencem hude davke. Koliko krepkih, orjaških sinov morajo pogrešati naše matere pri delu! Doma morajo kmetje hlapce plačevati, njih sinove pa pošilja trda roka krutega militarizma čez morje na Kreto. Nedavno je prišel eden naših fantov, ki je bil na Kreti, s pohabljen roko domov. Komaj mu je roka malo zacelila, že so ga poklicali nazaj v kasarno. Rezervisti morajo v najlepšem času, ko je največ dela, pustiti vse in odriniti k orožnim vajam. Ljudem se godi slabše, nego starim helotom (sužnjikom) na Grškem. Vlada, kje

si? Vsakdo išče svojih pravic, naš kmet pa še zvečina spi in dremlje, boji se vsakega »mustafača« in plačuje, dokler more. Da, dokler more — a dolgo ne bode mogel! Malo politične izobrazbe bi našim ljudem bilo jako potrebno. Škoda, da nimamo več svojega Raiča. — Še eno besedo našim vojaškim novincem na pot. Bodite ponosni, fantje slovenski, da imate od svojih slovenskih mater krepke ude, žilave mišice in hrabro navdušeno srce ter orjaške prsi, ob katerih si gotovo razbije sovražnik naše domovine glavo, bodite ponosni, da ste slovenski vojaki! Saj je tudi naš cesar sam lahko ponosen, da ima v svoji armadi slovenske sinove. Kažite pa vselej svoj ponos s tem, da nikdar in nikjer ne pozabite svojega domačega, rojstnega kraja, vere svojih starišev in mile besede slovenske. Vera in domača beseda sta dve svetinji, dragoceni in lepi, katerih ne smete nikdar onečastiti ali pa celo izgubiti, če bi vas poslali še desetkrat dalje, kakor na Kreto. Tisti pa, kateri še niste vojaki, bodite vrli slovenski fantje! Nikdar ne razsajajte in divjajte, ne kričite in ne pretepajte se, kakor divjaki v Afriki! To ni ne slovensko, ne človeško! Pretepati se ni nikakšna »kunšt«, to zna vsak paglavec na cesti. Pristopite vsi k bralnemu društvu in marljivo čitajte, pa ne smete misliti, da je bralno društvo kakšna žganjarna, kjer bi se plesalo in pilo! Ne, bralno društvo vani daje duševne naobrazbe, bistri um in mišljenje, in to bode v življenju krvavo potrebovali. Zatorej bodite pametni in porablajte dragi čas pametno!

Iz Cadrama. (Občni zbor) katol. političnega narodno-gospodarskega društva »Sloga«, ki se je vršil dne 29. avgusta, je bil dobro obiskan, čeravno se nam ni posrečilo kakega tujega govornika pridobiti. Najprej je predstojnik društva »Sloga« v precej obširnem govoru razložil, da je prav uspešno delovalo dozdašnje naše samo kmetovalsko društvo. A društveniki smo spoznali, da če kje, je posebno pri nas katol. politič. in narodnega društva treba, ker večina naših Oplotničanov je še v političnih zadevah premalo podučena; drugači bi oni pri občinskih in drugih volitvah ne volili svojih največjih nasprotnikov v razne odbore. Dandanes je treba, da je vsak odrasli fant in še posebno vsak gospodar politično izobražen, zato smemo veseli biti, da je c. kr. namestništvo v Gradcu naše do zdaj samo kmetovalsko društvo »Sloga« spremeniti dovolilo v »Katol. politično in narodno-gospodarsko društvo«, da bomo smeli tudi v političnih zadevah se podučevati. Prebrala so se nova pravila in so se povdarjale dolžnosti udov novega društva. Potem je govoril č. g. novomašnik J. S. o socijaldemokratih in je pobijal njih prazna in pogubna načela, katera se pri rednem stanju človeštva nikakor ne dajo izvršiti. Poslušalci so glasno odobrili razložene resnice. Slednjič se je vršila volitev novega odbora in so bili izvoljeni: Bezenšek Jurij, Golčer France, Janžekovič Vid, Kangler Anton, Pavrič Štefan, Pešak Mihael, Vahtar Janez, Skerbinek Matija in Videčnik Jožef. Ti odborniki so si izvolili zopet soglasno načelnikom velč. g. Bezenška Jurija in njegovim namestnikom Kanglerja Antona, tajnikom č. g. Janžekoviča Vida in njega namestnikom Goličerja Fr., knjižničarjem Vahtarja Janeza in blagajničarjem Videčnika Jožefa. Naj bi le število udov novega našega društva in njihova politična zavest rastla od dneva do dneva, da bomo na domačih tleh mi sami gospodarji, ne pa naši ljuti sovražniki. Slovan gre na dan in sicer na prosti dan!

Iz Ormoža. (Okrajni zastop ormoški) je sklenil pri plenarni seji dne 26. avgusta 1897 naslednje resolucije: 1. Obsoja najodločneje nedostojno obstrukcijo nemško-nacijskih poslancev, kateri so zabranili

vsako koristno in zlasti za napredek in blagor kmečkega in delavskega stanu potrebno delo v državnem zboru. — 2. Z veseljem pozdravlja jezikovno naredbo za Češko in Moravsko, ter pričakuje od slovenskih državnih poslancev, da podobno, pravično jezikovno naredbo čim prej izposlušajo tudi za slovenske dežele. — 3. Odobruje načela, ki so združila naše poslance v »Slovensko krščansko-narodno zvezo« in želi, da bi ta načela združila vse Slovence v javnem delovanju. — 4. Pozdravlja državnozbornsko večino, katero vodita načeli narodne enakopravnosti in samostojnosti posameznih dežel s tem pristavkom, da se zagotovi tudi narodna samostojnost z ozirom na zatiranje slovanske narode v Avstriji. — 5. Zahteva od naših poslancev, naj se odstranijo dosedanje krivice pri novi nagodbi z Ogersko, ki se godé naši državni polovici; — in je sklenil, naj se vloži pritožba pri vis. c. kr. namestništvu in slav. c. kr. okrajnem glavarstvu zoper to, da se od oblasti pošiljajo slovenskemu prebivalstvu tega okrajja samonemške uradne listine, pozivi itd. in to tudi na samo nemških tiskovinah. Taki slučajji se godijo posebno zdaj pri pripravah volitev volilnih mož za komisijo pridobinskega davka. Nekaterim strankam, ki teh nemških dopisov niso nakanile sprejeti, se je zažugalo, da se jim dotični dopisi siloma pribijejo.

Od Sv. Barbare v Haložah. (Občinske reči.)
Preveč otrok in premalo prostora nas je primoralo zidati novo šolsko poslopje, katerega vogelni kamen so naš č. g. župnik dne 12. avg. blagoslovili. A o šoli niti govoriti nočem; pač pa bom Vam povedal nekaj o tem, kako se delajo pri nas volitve. Dosedanji občinski odbor je bil popolnoma naroden; med odborniki je bil tudi tukajšnji posestnik Jurij Gnilšek; marsikdaj je prišla govorica na Nemce, ki imajo pri nas gorice in radi tega tudi volilno pravico; a vsikdar jih je z jeznim obrazom zavrnil: »Tiho s temi ljudmi! O nemčurjih nočemo nič vedeti!« A pri zadnji občinski volitvi je bila druga. Dosedanji občinski predstojnik si je v odboru in med občani pridobil veliko nasprotnikov, zato so mu pa hoteli dati »klofuto«. A kako to storiti? Med volilci so obče znani »nemški« Leskoški, in s temi so si pomagali. Ko je prišla dne 13. avgusta volitev, so jednoglasno volili Leskoška v odbor; prvi pri tem je bil seveda Gnilšek, kot najhujši nasprotnik predstojnikov. To je torej pri nas mož, ki tako menjuje svoje nazore. Do sedaj se je govorilo, da je bil pri občini nered, a obč. predstojnik je pokazal, da je to gola laž; radovedni smo le, kak red bo od zdaj, ko so si izvolili za soodbornika zagrizenega nemškega kričača Naceka, ki je že toliko spak naredil Slovencem! Občino iz srca obžalujemo, a novemu odboru častitamo za tako vrlega sotrudnika (?). Blagovolite g. urednik iz tega spoznati, kako se nam godi, kako izvrstni ljudje so pri nas, in obiščite nas o priliki. Ko bi bil pust, bi Vam par »nemških« Haložanov na ogled poslal, a zdaj se zadovoljite z mojim poklonom.

Iz Mozirja. (Razno.) Slavnost, prirejena v čast g. profesorju J. Frischaufu, se je krasno izvršila. Iz raznih krajev je došlo 22 častitk in brzojavov. Solčavski gosp. župnik je izročil slavljencu v imenu občine lučke in solčavske lepi diplomi. Po banketu so udarjali vrli »žalski tamburaši« pred mnogobrojnimi občinstvom divne komade. Drugi dan je spremilo nekaj prijateljev turisticke gosp. profesorja s sinom do koroške meje, kjer so še enkrat krepki »živio« zadoneli v čast učenjaku-turistu. — Odposlancem v deželno učiteljsko konferenco je za vranski okraj izvoljen g. Meglič, učitelj na Vranskem. — Socijalni demokrat M., rudokop v Zagorju, zbral je ono nedeljo nekaj rudečkarjev v Št. Juriju ob Taboru v gostilni Malikovi, ter jih tam pri sodčku

piva navduševal za demokratične ideje. Je-li svojim poslušalcem plačeval iz svojega ali strankinega žepa, je vprašanje? No, poslušalcem želimo dober tek! — Na Ljubnem je ubila truga triletnega otroka, ravno ko se je dete igralo pod vozom.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se vrnejo z Ogerskega dne 1. oktobra. — Danes se je sešel državni zbor. V gosposki zbornici je knez Windischgraetz zopet predsednik. — Okrajni šolski svét je iz službe odpustil pet socijaldemokratičnih podučiteljev, ker so se bolj pečali z agitacijo kakor pa s šolo.

Češko. V Dečinu je v nedeljo bil velik nemški shod, na katerem so se slišali skoro sami veleizdajski govori. — Namestništvo je prepovedalo v gostilnicah napise, da se sme ondi samo v tem ali onem jeziku govoriti.

Štajarsko. Deželni poslanec Rumpf se je odpovedal mandatu. — V Grottenhofu so otvorili novo kmetijsko šolo; vse je bilo »tajč«, dasi so tudi slov. groši tam vzdani. — Oni večer je bil v Gradcu velik mokraški shod; Resel se je v nemal za obstrukcijo.

Koroško. V kratkem bode imel »bauernbund« shod pri Sv. Jakobu blizu Celovca; govoriti ali bolje rogovilit zoper »klerikalce« pride tudi štajarski baron Rokitsky. — Na shodu pri D. Mariji na Zili sta govorila poslanec Grafenauer in dr. Žitnik iz Ljubljane.

Kranjsko. Katol. delavsko društvo v Ljubljani skoro vsak teden po dva shoda priredi. — V soboto so otvorili v Kranju novo gimnazijsko poslopje, ki ga je postavilo mesto. Letos se ondi otvori V. razred.

Primorsko. Listi so pisali, da pride cesarski namestnik Rinaldini na Solnograško; škoda, da se to ne zgodi! — V Gorici se letos noben slov. otrok ni oglasil za podturnsko šolo; »Slogina« šola pa je prenapolnjena. Kdaj bo vendar mesto pošteno slov. šolo postavilo?

Hrvaško. Ban Hedervary pojde še to jesen v pokoj. Naslednik mu bode bojda grof Rudolf Erdödy. Gotovo bode novi ban tak mož, ki se bode trudil za slavo Madjarov, ne pa za koristi uboge Hrvaške.

Ogersko. Nemški cesar Viljem je bil slavno vsprejet v Budapešti, dasi Madjari ne marajo »švabov«; ali od leta 1866. so si dobri s Prusi. Že vedo, zakaj. — V nedeljo so socijalisti priredili velikansko shod v Budapešti. Tudi dr. Adler in Pernerstorfer sta hotela govoriti, pa ju je policija poslala nazaj na Dunaj.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so švedskemu kralju Oskarju II. častitali k 25letnici vladanja ter mu poslali več krasnih slik.

Italijansko. Dan 20. septembra so zopet povsod slavili. Čemu? Katoličani nikdar ne bodo pozabili, da so Pijemontezi papežu Rim in cerkveno državo oropali, in bodo vedno in vedno klicali: Rim papežu nazaj!

Rusko. Vlada je Poljakom vedno bolj prijazna. Poljskim mestom bode dala samoupravo in poljščini več pravic. Vlada se pač mora ravnati po blagem carju Nikolaju II.

Turško. Pogodba miru med Grško in Turško se je podpisala dne 18. septembra. Grška plača Turčiji 4 milijone turških funtov vojne odškodnine, dobi kontrolo iz evropskih zastopnikov za svoje finance, Turčija pa zapusti v enem mesecu Tesalijo.

Kreta. Admirali, ki so prevzeli vso odgovornost za red, so vpeljali vojaško sodno komisijo. Guvernér je sicer v sultanovem imenu zoper to protestiral; toda admirali se za to malo brigajo.

Špansko. Škof majorški je iz katol. cerkve izobčil finančnega ministra Reverterja, ker je ta prodal več cerkvenega premoženja. — Poslanik Woodford je naznanil španski vladi, ako do konca oktobra meseca ne bo na Kubi miru, bodo severoameriške Zvezne države vmes posegle.

Azija. Danes teden so zgrabili v Indiji ustaški Mohmandi četo generala Jeffreya in jo zapodili v beg. Angleži so izgubili 129 mož in 9 častnikov. Angleži vsled tega nimajo posebne sreče z ustaškimi Indi, ker je njih vojska v prav slabem stanju.

Za poduk in kratek čas.

Popotna pisma iz Bosne.

V Serajevu, avg. 1897.

Predragi!

Poznaš me, da sem prijatelj ptic, in zdi se mi, da sem se razven petja in imena še drugo lastnost od njih priučil. Ptica-selivka, ako jo imaš tudi v tičniku, bo začela, kedar pride čas, da njene vrstnice odhajajo v topleje kraje, se vzdigovati in odletavati, če tudi se pri tem rani. Tako blizu godi se tudi meni, ko zadnjokrat v šolskem letu zaprem za seboj učilnična vrata. Zemljevid v roko in konduktérja, kam pa letos? Proti jugu, dobro, in danes kakor Ti priča poštni pečat, sem že med Turki. Vem, da tudi Tebe miče, kedar bo dopustil finančni minister, v te kraje, ki so še avstrijski, drugi pa zopet pravijo, da še niso; mislim Bosno in Hercegovino. Pri tem Ti bo znabiti dobro služil ta moj dnevnik.

Vožnje do Zagreba Ti ne bom opisaval, o tej Ti tudi znani Baedeker, ki včasih več vidi, kakor je natančnemu človeku dano, ne piše veliko. Tudi vožnja od Zagreba do Broda Te ne bo veliko zanimala; je neki precej enolična, vsaj meni se je tako zdelo, ko sem v prepričanju, da se imam 26 ur v enomer po železnici voziti, v vozu mirno spaval. V Brodu, kamor dojdeš, ako se popoldne ob 5. uri od Zidanega mosta odpelješ, ob 4. uri zjuraj, začnejo se nove pokrajine, novo življenje, drugi značaji. Broda sta dva, slavonski in bosenski, zvezana po neizmerno dolgem mostu čez Savo, ki so ga zidali od leta 1880 do 1883. Brod, ki šteje 1400 prebivalcev, 600 katoličanov, blizu toliko mohamedanov in 200 pravoslavnih, ne podaje posebnih znamenitostij; prvi minaret, t. j. visok, pa ozek stolp, raz katerega »muecin« petkrat na dan turške vernike k molitvi vabi, Ti bo nekaj novega. Zapazil boš še lep spomenik, ki je bil postavljen v spomin, da je naš svetli cesar Franc Jožef leta 1885. prvokrat in do sedaj tudi zadnjokrat stopil na bosensko zemljo. V bos. Brodu, kjer se imaš spričati, ako nimaš poštenega lica, s potnim listom, da nisi kak srbski hujskač, stopiš v nov vlak, ki ima sicer manjše vozove od naših, pa so prav lični in prilični. Ako Ti kasa pripušča si kupiti karto za 2. razred, daš za njo 8 gld. do Serajeva; ako bi se pa rad s Turki seznanil, vstopi v 4. razred, se ve da boš tu stal celo pot, ako ne znaš, kakor oni, noge križem na tleh sedeti.

Prvi vtis, katerega napravi Bosna na popotnika, ni najugodnejši; sama ravnina, močvirje, pašniki, grmovje, tu in tam polje, pa tako slabo ali zanemarjeno, da moraš klasje na turšici, koje je sicer tu dovolj, ki je

pa tako slaba, kakor nikjer pri nas, z očali iskati; najraje bi se človek vrnil, da ga ni sram. Vendar malo potrpeti je povsod dobro, tudi na tej vožnji; čez malo časa se prikaže na levi mestice Dervent, ki leži prav lično na dveh gričih in šteje 4500 prebivalcev, čez polovico mohamedanov. Koj za tem mestom gre železnica vedno višje in višje, vlak se vije tje med grmovjem in drevjem, kakor železna kača, da dospe pri štaciji Kotorsko do reke Bosna, katere ne zapusti več do Serajeva.

Tu pri vasi Kotorsko so se za bosanske okupacije prvokrat postavili v bran prodirajoči avstrijski armadi. Ne daleč od tod stoji velik železen križ, katerega je dal fml. grof Lad. Szapary, vodja 3. kora, postaviti v spomin onim hrabrim vojakom, ki so leta 1878. dali tu življenje za osvobojenje revnih tlačanih bratov. Od zdaj postaja svet vedno bolj tesen in ozek tako, da so pri štaciji Trbuk morali izsekati iz skalovja prostor za vožno cesto. Ta kraj se je leta 1878. zdel ustašem tudi najugodnejši, zabraniti avstrijski četi dalnje prodiranje. Kar se jim pa tu ni posrečilo s silo, hoteli so nekaj dalje pri Maglaju z zvijačo popraviti. Spomenik, kamenit obelisk, ne daleč od prijaznega mesta Maglaj, kaže, kje so hinavci, ki so dne 2. avgusta 1878 naše ogerske konjenike laskavo vsprejeli, nje drug dan skoraj do zadnjega pobili. Škoda za lepo mestice, da mu bo vedno ta madež v zgodovini ostal!

Še lepšo lego ima za nekaj ur oddaljen kraj Vranduk, sezidan na pečino 550m visoko; v sredini star grad, pod njem prerov ali tunél za vožno cesto, okrog pa vse polno turških hišic, kakor lastavičja gnezda. Na dvorišču tega gradu se vidi vodnjak, neizmerno globok; v starih časih so ga rabili neki za ječo — res je, da so v najnovejši dobi našli v njem obilo človeških kostij in ostankov železnih verig. To bi bila voda za nervozne mestne dame in gospode, ki ne marajo pokopališč blizu mest, ker se menda med drugim bojijo, da bi jim mrlič pitno vodo zastrupili. —

Da, vsi ti prizori so lepi za oko, pa želodec nima nič od njih — in popotnik je res vesel, da dospe enkrat do štacije Zenica, kjer se mu ponudi prav okusen obed, se ve da za denar. Gostilničarji so tudi v Bosni materijalisti, ki gledajo bolj na denar, kakor na osebo, niso tako usmiljeni, kakor nekatera železniška ravnateljstva, ki še dajo potniku »brezplatan listek«, ako napravi kako »Studienreise«. Najznamenitejše poslopje v Zenici je — seveda iz najnovejše dobe, prej menda ni bilo treba kaj tacega, dokler niso prišli tujci iz severa — centralna kaznilnica, kjer se shranjuje do 400 zrelih ptičkov. Marsikaj zanimivega bi Ti še lahko poročal o vožnji, pa zdi se mi, da se Ti godi, kakor meni; vse je lepo in zanimivo, pa vendar le vprašam, kje je Serajevo. Že je poteklo več nego 25 ur, kar sem z doma — zdaj zakliče sprevodnik: Rajlovar, predzadnja štacija, še en pogled na okolico, preden pobašem potno torbico. Lep prizor: nasproti velikansko grško duh. semenišče, na desno zelena Igman Planina (1248m) ob njenem vznožju izvir reke Bosne, ki pa je kar, ko pridere iz pečin, tako mogočna, da se je ne bi upal prebrest; dalje gora Króavac (2063m), ki ima do poletja belo kapo. Dalje nas pozdravljajo vedno lepše hiše in letovišča, znamenje, da smo že blizu zaželjenega cilja — ura kaže 4., vlak obstoji in v Serajevu smo.

Smešnica. Berač: »Ljuba gospodinja, dajte mi jesti; že tri dni nisem revež nič jedel!« — Gospodinja: »O kako lažete! Pred eno uro sem vas videla pri sosedu jesti.« — Berač: »Res, sicer bi že štiri dni bilo!«

Razne stvari.

Domače. (Duhovnih vaj) na Slatini se udeležuje 138 gg. duhovnikov. Vodi jih čast. jezuit P. Henrik Heggen, profesor dogmatike v Celovcu, po znanem navodilu sv. Ignacija Lojolanskega.

(Državni zbor.) Predsednik poslanske zbornice bode oni poslanec, katerega imenuje katoliška ljudska stranka. Grof Badeni še vedno omahuje ter po vsej sili hoče spraviti Italijane in pa nemškoliberalne veleposestnike v večino.

(Telegram.) Danes se je v drž. zboru prejšnje predsedništvo zopet izvolilo, obstrukcija se nadaljuje.

(Bela žena.) Dne 15. septembra je umrl č. g. Jakob Vindiš, vpokojeni duhovnik na Hajdinju. Pogreba dne 17. septembra se je udeležilo 18 gg. duhovnikov in 5 gg. bogoslovcev; žal, od sošolcev ni mogel nobeden priti. — V soboto je umrla v Mariboru č. šolska sestra Valentina Andrinšek, doma iz Zibike. — V ponedeljek je umrl preč. opat Avguštin Duda v Št. Pavlu v Labodski dolini. Naj v miru počivajo!

(Z drevesa je padel) oni dan neki J. Kranjc pri Sv. Urbanu, župnije kamniške, tako nesrečno, da je revež vsled tega drugi dan umrl.

(V mariborsko bogoslovje) so vsprejeti ti-le gg. abiturijentje: Martin Bauman od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Ivan Bosina iz Dobove, Franc Brežič iz Horjul, Fr. Dokler od Nove cerkve, Jož. Florijančič iz Studenic, Janez Goričan od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Fr. Herić od Sv. Križa na Murskem polju, Avg. Jager od Sv. Jakoba v Slov. gor., Jakob Kosi od Sv. Križa na Murskem polju, Albin Lubri iz Trbovelj, Anton Novak iz Dobja, Fr. Osterman iz Št. Jurija pri Kranju, Al. Potrč od Sv. Urbana pri Ptuj, Anton Pučnik iz Konjic, Jakob Rabusa iz Št. Jurija ob južni žel., Jakob Rauter iz Ljutomera, Matija Slavič od Sv. Križa na Murskem polju, Fr. Spindler od Male Nedelje, Anton Stergar iz Pišec, Fr. Stuhec od Sv. Križa na Murskem polju, Jož. Škrinar iz Brežic, Evald Vračko od Sv. Magdalene v Mariboru, Ivan Zajc iz Motnika in Ignac Založnik iz Vitanja.

(Na mariborski gimnaziji) jih je bilo v prvi slov. nemški razred vsprejetih 98 učencev, v nemški pa 44, od katerih pa je polovica Slovencev.

(Okrajni glavar v Slov. Gradcu), namestniški svetovalec Friderik vitez pl. Finetti, stopi v kratkem v pokoj. Toliko vemo, da se Slovenci ne bodo za njim jokali.

(Šolske vesti.) Imenovani so nadučitelj: g. Franc Zopf, dosedanji učitelj na okoliški šoli na Ptuj, za novoustanovljeno dvorazrednico v Pristavi; g. Avg. Požegar, podučitelj pri Spod. Kunigundi, za Žitečko vas pri Mariboru, ter g. Konrad Mejovšek, nadučitelj v Seli za Reko. Nadalje sta premeščeni stalni podučiteljici Ana Jančar od Gornje Kunigunde na dekliško šolo v Ljutomer ter Maria Zopf od ptujske okoliške šole v Pristavo; na svojem mestu pri Sv. Rupertu v Slov. gor. je postal stalnim podučiteljem g. Janez Maichen. Na lastno prošnjo prestavljena je gdč. Viljemina Rischner iz Rimskih topljic v Studence pri Mariboru.

(Nesreča.) Pri Sv. Ilju v Slov. gor. je oženjeni Jože Širec, doma iz Makol, mizarški pomočnik pri g. Florijanu U., padel v torek opoldne v Baumanovi žganjariji v veliko kad, v katerej so nasipane slive, ter se v njej zadušil.

(Iz Vitanja.) Močen steber tukajšnjega nemščurstva se je podrl. Trgovec in oštir Franc Slinker, nemški šolski svetovalec, kontrolor nemškega »vorschuss-vereina« in nemški občinski pisar v slovenskem Breznu,

jo je nekam popihal. Njegova podrtija je mnogotere težko ranila. Dobiček od Slinkerjevega pobega ima le občina Brezen, ki je zdaj najela slovenskega občinskega pisarja. Slinkerjevo štacuno je sodnija zaprla.

(Od gornje Savinje.) Sneg je pobelil v torek po noči Solčavske vrhove. — Nov šamotni tlak pokladajo v župnej cerkvi v Belih vodah. — Pregledovanje lučko-solčavske ceste se je v petek vršilo; vse kaže, da se bo cesta proti Lučam vendar popravljala.

(Nagla smrt.) je zadela na sejmu pri Sv. Ani na Krembergu dne 14. sept. Karola Škofiča, kmeta iz Lokavca, fare cmureške. Ko je na sejmišču med prodajalci in kupovalci stal, je padel na tla, in mrtvega že so ga vzdignili. Srčna kap je njegovemu življenju konec storila.

(Cerkev sv. Križa v Trbonjah) so letos v presbiteriju slogu pravilno prezidali in popolnoma popravili. Zdaj pa celo cerkev »al fresco« krasno slika cerkveni slikar g. Alojzij Fantoni, nečak slavnega rajnega Fantoni-ja.

(Nova cerkev v Čadramu) je razun zvonika že pokrita deloma s kamenjem, deloma z lepo črno opeko. Zdaj jo pridno obokajo. Dobilo se je iz tovarne g. Fr. Grein-a v Gradcu za 4500 gld. sklesanega kamena za podboje vrat in oken, obeliski za zvonik, potem 4 stebri z nastavki pod kor iz brušenega cementa za 600 gld. in krasno slikanih 12 oken, 6 s podobami svetnikov in 6 belih iz tovarne Neuhauser v Inomostu za 7800 gld.

(Duhovniške spremembe.) Provizornim profesorjem pravoslovja v bogoslovju je imenovan preč. g. kanonik dr. Jož. Pajek in č. g. dr. Fr. Kovačič provizornim profesorjem modroslovja in splošne dogmatike. — Kot provizorja sta imenovana čč. gg. Ant. Drofenik v Luče in Frid. Repolusk k Sv. Vidu pri Slov. Gradcu. — Prestavljeni so čč. gg.: Jož. Cerjak iz Rogatec kot korni vikar v Maribor, Fr. Bratkovič iz Št. Jurija ob južni žel. v Rogatec in Fr. Gosak v Št. Vid pri Ponikvi, Mih. Šket iz Št. Jana v Šmartin pri Slov. Gradcu. — V začasni pokoj je šel zaradi bolehnosti č. g. Anton Cestnik, korni vikar v Mariboru.

Društvene (Dijaški kuhinji v Mariboru) je daroval č. g. Franc Simonič, stolni kaplan, 5 gold. Bog plati! — Slovenci, ne zabite vendar te dijaške kuhinje!

(Občeslovensko obrtno društvo v Celju) sklicuje prih. nedeljo, dne 26. septembra velik obrtniškogospodarski shod v Žalcu. Razpravljalo se bode o gospodarstvu, kmetijstvu, obrti, trgovini in industriji. Narodnjaki, udeležite se v obilnem številu!

(Kmetijsko bralno društvo na Ponikvi) priredi v nedeljo, dne 26. sept. ob 3. uri popoldne v gostilni Žurajevi veselico s srečolovom in s petjem. Pri tej priložnosti bode govoril g. M. Jelovšek o živinoreji in g. Berglez o trtoreji.

Iz drugih krajev. (Dva Slovenca škofa.) Naš slovenski rojak, preč. g. dr. Ant. Jeglič, generalni vikar v Sarajevu, je imenovan za pomožnega škofa. Drugi rojak naš, preč. g. Jakob Trobec, pa je postal škof v Ameriki. To je četrti slovenski škof v Ameriki.

(Petdesetletnica dveh admiralov.) Dne 20. sept. sta praznovala admiral baron Sterneck in plem. Eberan 50letnico svoje vojaške službe. Svetli cesar so podelili Sterneku veliki križec Štefanovega reda in Eberanu red železne krone prve vrste.

(Zopet velika nesreča na železnici.) Iz Reke se poroča: Pri Kapošvaru je trčil v nedeljo zvečer brzovlak ob vojaški vlak. Ubitih je bilo deset oseb, strojevodja, trije zavirači in šest vojakov, težko ranjenih pa 50 oseb. Več voz je bilo popolno razbitih.

(Priporočba.) Zavarovanje vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pove radovoljno plavni zastop v Gradcu, Radetzkygasse števil. 1.

Loterijske številke.

Gradec 18. septembra 1897: 45, 77, 41, 65, 64
Dunaj » » » » 66, 18, 53, 83, 29

Hiša s pekarijo

in kar se je drži, se dá v neki župniji, kjer dozdaš še ni bilo peka, pod ugodnimi pogoji v najem od dne 1. novembra. Več pove upravnistvo tega lista. 1-2

Služba orglarja in mežnarja

se odda z dnem 1. novembrom t. l. pri Sv. Miklavžu nad Laškim (Tüffer.) 2-2
J. Smole, župnik.

Jedino pravi Balsam
(Tinctura balsamica)
iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov
A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.
Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblasti.
Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nč vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštno postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zelene varstvene znamke, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 11-30

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Fulard-svila 60 kr.

do 3 gld. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obrazcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, kari-rana, pisana, damast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno	<p>Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21</p> <p>P. n.</p> <p>Slavnemu občinstvu priporočam svojo</p> <p>veliko zalogo suknenega, platnenedga in modnega blaga</p> <p>za moške in ženske obleke vsake vrste štofov, kamgarnov in lodna, črne gladke in pisane kašmirje od najcenejše do najboljše vrste in najnovejše volnatne zimske in židane robe. — Narejene bele, pisane in Jägerjeve srajce, kolirje, manšete in najnovejše zavratnike, katere prejmem iz najboljših tovarn.</p> <p>Veliko zalogo vsake vrste odevj in kocov.</p> <p>Zagotavljam vsakemu po nizkih cenah pošteno postrežbo.</p> <p>Z odličnim spoštovanjem</p> <p>Franc Dolenc.</p>	Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno
	<p>Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21</p>	

Vrtnar 2-3

posebno za trgovinsko sočivje se išče, ali da prevzame vrt v najem ali da ga oskrbi proti plači. Vprašanje: Postfach 18 v Celji.

IVAN SCHINDLER
Izdelovalec različnih vrst strojev in naprav za kmetijske in gospodarske potrebe. Stroje, spravila, orodja vsake vrste za kmetijske, obrtniške in domače potrebe. Katalog v slovenski in nemški jeziki. Pregledno sprejemajo in najboljše in najprimernejše izdelajo. Naj se pač vsa naročila in odločitve posredovati pri Ivanu Schindlerju.

Ivan Schindler, Wien III. Erdbergstrasse 12.

Na prodaj

je mlin za grozdje še malo porabljen, in čista strd, z metalnim strojem izmetana kakih 50kg tudi na drobno pri Jožefu Frišu, trgovcu pri Sv. Trojici v Slov. gor. 2-2

Gostilna

vedno dobro obiskovana, sposobna tudi za trgovino, se prostovoljno proda po prav nizki ceni. Več se izve pri upravn. t. lista. 3-3

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleestnike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 45

Slikarski učenec

se sprejme takoj pri Francu Kollarju, slikarju v Mariboru, Burg-Maierhof. 3-3

V najem vzeti želim hišo na deželi za trgovino v primernem kraju. Ponudbe blagovolijo se poslati: Upravnistvo „Slov. Gosp.“ 2-2

Kuharica

se takoj sprejme v farovžu. Kje, pové upravnistvo tega lista. 3-3

Podpisani si usojam vljudno naznaniti, da sem začel novo

kamnoseško obrt

Hilarijeve ulice. v Mariboru, Kokošinekov drevored.

ter se priporočam častiti duhovščini posebno za izdelovanje cerkvenih kamnoseških in podobarskih del pri altarjih, pridiznicah, krstnih kamnov, obhajilnih miz, grobov, različnih spomenikov itd.

Nove, lepe nagrobne kamne imam zmiraj v zalogi.

S spoštovanjem

J. F. PEYER,
kamnoseški mojster.

2-4

Bazglas.

Naročila na ameriške trte iz združenih 19 državnih in deželnih trsnic na Štajarskem za nasad v letu 1898.

Cena za trte iz državnih in deželnih trsnic je ta-le: Za trte za cepljenje, 1000 komadov 3 gld., za vkoreninjene trte, 1000 komadov 7 gld. in za požlahtnjene in vkoreninjene, 80 gld. za 1000 komadov. Pravico do teh trt imajo le samo štajarski vinorejci, ki trte porabljajo za lastni nasad. V prvi vrsti se bo na kmete oziralo. Prekupci so od dobave trt iz deželnih nasadov izključeni. Zgoraj omenjene cene veljajo na licu mesta nasadov. Stroške za zamotavanje in pošiljatev plačajo naročniki sami. Pripomni se tudi, da se oddavajo vkoreninjene in požlahtnjene trte tudi že v jeseni 1897, da jih imajo vinorejci v spomladi takoj pri rokah.

Brezplačno se trte za cepljenje in vkoreninjene oddajo društvom, katera hočejo javne trsnice nasaditi in ako zaloga dosega, tudi resnično ubogim kmetovalcem. Vsi drugi pa morajo določeno ceno takoj ali pa po povzetju plačati.

Naročila se naj vložijo:

I. naravnost pri štaj. dež. odboru.

II. pri občinah, v katerih ima naročnik svoje nasade.

III. pri nadzornikih 19 državnih- in deželnih trsnic.

Naročila pri občinah odpošlje predstojnik koncem oktobra okrajnemu odboru, ta pa deželni odboru. Pri vsaki naročbi se mora na tanko naznaniti ime in bivališče naročnika, kakor tudi zaželjena vrsta podlage in pri požlahtnjenih tudi vrsta požlahtnine. — Konečno se posebno opominja, da se bodje le na tiste naročnine oziralo, katere se dopošlejo do konca meseca oktobra leta 1897.

Gradec, meseca septembra 1897.

2-2 Od štaj. deželnega odbora.

Zahvala.

Podpisana izrekam tem potom dolžno zahvalo g. dr. Konradu Kučera, zdravniku pri Zg. Sv. Kungoti, da mi je tako hitro ozdravil kazalec, katerega sem si poprej že več mesecev brez uspeha lečila. Ob enem pa ga p. n. občinstvu toplo priporočujem posebno za ženske in otročje bolezni.

Zg. Sv. Kungota v septembru 1897.

J. Matelik.

Kmetija

se proda na dobrem in veselem kraju. Poslopje je zidano doma in pri vinogradu. Possestvo obstoji iz pol orala vinograda, v katerem priraste do 10 polovnjakov vina, 8 oralov njiv, 8 oralov travnikov, 3 oralov gozda, v katerem se nahaja svetli premog, in pol orala vrta. Sadnih dreves je: 300 jablan, 100 sliv, 80 hrušek različne vrste. Na posestvu se lahko redi 10 glav živine. Tudi živina se proda. Več pove Andrej Ulipi, po dom. pri Marku, v okolici Lipa, občine Frankolovo pri Celju. 1-3

Romarski vlak

na Svete Višarje in k Mariji Pomagaj bode vozil po jako znižani ceni in dobro urejen v nedeljo, dne 26. septembra 1897.

Odhod iz Celja ob 6. uri 45 min. zjutraj. Natančneje pojasnila in vožnji listi se dobé pri

Ed. Schmarda,

2-2 potovalna pisarna v Ljubljani.

Zaloga in posojilnica glasovirjev Berte Volkmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju v Mariboru, gosposke ulice 54. v pritličju,

priporoča svoj bogat sklad Mignon-glasovirjev za dvorane in koncerte. pianine in harmonije v najnovjših oblikah iz najslavnejših tovarn domačih in tujih dežel.

Prvotne tovarniške cene.

Novi glasovirji stanejo od 250 do 1200 gld.; harmoniji, po evropskih in ameriških zistemih od 60 gld. naprej.

Pismeno jamstvo! Plača na obroke!

Zmenjava in prodaja izigranih glasovirjev. — Posojila za najnižjo ceno.

Za Maribor in okolico edini zastop svetoznane trdke Friderik Ehrbar, c. kr. dvorni in kamorni izdelovatelj glasovirjev na Dunaju ter slavnoznanec tovarne za harmonije Rudolfa Pajka & dr. v Kraljevem gradu. 1-5

Kot kuharica v kakem farovžu išče službo pridna oseba, ki je že kot taka bila in je službo po smrti gosp. župnika zgubila. Več pri upravništvu tega lista. 1-2

Kovaškega pomočnika,

izkušenega, išče Ana König, kovačeva udova, ali pa tudi najemnika. Oglasi se naj vsaj do dne 15. oktobra pri Sv. Trojici, pošta Podlehnik pri Ptuj. 1-3

V najem

bi rad dobil v dobro obiskovanem kraju gostilnico. Kdor bi jo imel odati, naj blagovoli naznaniti pod naslovom: Fr. Nošak, Pupahargaben, pošta Fresen.

Mladenič, nraven in vsakega cerkovniškega in vsakega domačega dela zmožen, išče službe ter se kolikor mogoče priporoča. Več pove upravn. „Slov. Gosp.“ 1-2

Kupujem

fižola, orehe, maslo, ovsa, deteljno in laneno seme. 1-3

Milan Hočevur v Celju.

V vsakem vsaki poštno oddajnem okraju, v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot 14

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“, Gradec, poste restante.

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celju 16-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju
Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po amerškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratnobil. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delajočega trpotčevega soka; potrebujem jih za svoje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. Spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo on je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojin poštine prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

3—30